

عوامل تأثیرگذار بر برآورد حداکثر ظرفیت هوازی به روش تردمیل در دانشجویان فوریت‌های پزشکی قزوین

پیام حیدری *

دکتر سکینه ورمزیار **

الناز محمدزاده ***

* دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی بهداشت حرفه‌ای دانشکده بهداشت دانشگاه علوم پزشکی قزوین، قزوین، ایران
 ** استادیار گروه مهندسی بهداشت حرفه‌ای دانشکده بهداشت دانشگاه علوم پزشکی قزوین، قزوین، ایران
 *** دانشجوی کارشناسی مهندسی بهداشت حرفه‌ای دانشکده بهداشت دانشگاه علوم پزشکی قزوین، قزوین، ایران

آدرس نویسنده مسؤول: قزوین، بلوار شهید باهنر، دانشگاه علوم پزشکی قزوین، تلفن ۰۲۸-۳۳۳۵۹۵۰۱

Email: Svarmazyar@qums.ac.ir

تاریخ پذیرش: ۹۴/۶/۷

تاریخ دریافت: ۹۴/۱/۲۶

*چکیده

زمینه: می‌توان از حداکثر ظرفیت هوازی به منظور سنجش وضعیت قلبی- تنفسی افراد و ایجاد تناسب فیزیولوژیک بین فرد و کار محوله استفاده کرد.

هدف: مطالعه به منظور برآورد حداکثر اکسیژن هوازی و عوامل مرتبط با آن در دانشجویان فوریت‌های پزشکی قزوین انجام شد.

مواد و روش‌ها: این مطالعه مقطعی بر روی ۳۶ نفر از دانشجویان داوطلب مرد رشته فوریت‌های پزشکی دانشگاه علوم پزشکی قزوین در سال ۱۳۹۳ انجام شد. افراد مورد مطالعه ابتدا پرسش‌نامه‌های سلامت عمومی PAR-Q و ویژگی‌های جمعیتی را تکمیل و در صورت داشتن معیارهای ورود به مطالعه، با آزمون تردمیل Gerkin ارزیابی شدند. داده‌ها با آزمون‌های آماری من‌ویتنی یو و کروسکال والیس تحلیل شدند.

یافته‌ها: میانگین حداکثر ظرفیت هوازی در دانشجویان مورد بررسی $1/94 \pm 0/27$ لیتر بر دقیقه بود. حداکثر ظرفیت هوازی براساس آزمون من‌ویتنی یو فقط با گروه‌های وزنی و قدی رابطه معنی‌دار آماری داشت. قد، وزن و شاخص توده بدنی با حداکثر ظرفیت هوازی، همبستگی مثبت و معنی‌دار داشت.

نتیجه‌گیری: استفاده از آزمون تردمیل Gerkin در برآورد حداکثر ظرفیت هوازی دانشجویان فوریت‌های پزشکی و در نتیجه حداکثر توانایی افراد برای انجام کار، مفید به نظر می‌رسد.

کلیدواژه‌ها: مصرف اکسیژن، کارکنان فوریت‌های پزشکی، آزمون ورزش